

คุณธรรม จริยธรรม
และการใช้เหตุผลเชิงจริยธรรมของนักศึกษา
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี (มจธ.)

**Virtue, Morality and Moral Reasoning of
KMUTT's Students**

ดร. จุรีพร กาญจนการุณ

อาจารย์ประจำสาขาวิชาสังคมศาสตร์และมนุษยศาสตร์
คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความคิดเห็นของนักศึกษา มจร. เกี่ยวกับเรื่องคุณธรรมจริยธรรม และสังคมอยู่เย็นเป็นสุขร่วมกัน โดยการวิจัยเชิงปริมาณและคุณภาพ กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย คือ นักศึกษา มจร. จำนวน 383 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็น แบบสอบถามอย่างมีโครงสร้าง 2 ชุด สร้างขึ้นโดยใช้แนวคิดของโคลเบอร์ก และตามวิสัยทัศน์ของแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 10 ตามลำดับ การวิเคราะห์ข้อมูลโดยสถิติพื้นฐาน การหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน และเก็บข้อมูลภาคสนามโดยวิธีการสนทนากลุ่ม โดยมีผู้ให้ข้อมูลสำคัญ เป็นกลุ่มนักศึกษา มจร.ที่กำลังศึกษาวิชามนุษย์กับหลักจริยศาสตร์ เพื่อคุณภาพชีวิตจำนวน 10 กลุ่ม (กลุ่มละ 8-10 คน) วิเคราะห์และสังเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพโดยการวิเคราะห์เนื้อหา และการสรุปเชิงอุปนัย ผลการวิจัยปรากฏทั้งข้อมูลเชิงสถิติ และข้อมูลเชิงคุณภาพ ดังนี้คือ นักศึกษา มจร. มีการใช้เหตุผลเชิงจริยธรรม อยู่ในระดับเหนือกฎเกณฑ์สังคม ($=4.56$) และมีการรับรู้เกี่ยวกับสังคมอยู่เย็นเป็นสุขอยู่ในระดับค่อนข้างสูง ($= 3.74$) ตัวแปรการใช้เหตุผลเชิงจริยธรรม และการรับรู้เกี่ยวกับสังคมอยู่เย็นเป็นสุข มีความสัมพันธ์กันในทางบวกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ.001 โดย $r = .756$ นั่นคือ นักศึกษาที่มีการใช้เหตุผลเชิงจริยธรรมสูง จะมีการรับรู้เกี่ยวกับสังคมอยู่เย็นเป็นสุขสูงด้วย ผลการวิจัยเชิงคุณภาพ พบว่า นักศึกษา มจร.มีการให้ความหมายของคุณธรรม จริยธรรม ทั้งส่วนที่เป็นนามธรรม และส่วนที่เป็นรูปธรรม ในแง่ประโยชน์ของคุณธรรม จริยธรรมนั้น กลุ่มนักศึกษาเห็นว่าประโยชน์เกิดขึ้นได้ทั้งส่วนตน และส่วนรวม ส่วนวิธีการสร้างให้เกิดสังคมคุณธรรมจริยธรรมนั้น นักศึกษาเห็นว่าทั้งวิธีปฏิบัติตนด้วยการแบ่งปัน และวิธีนำหลักคุณธรรมจริยธรรมมาใช้เป็นพื้นฐานในการจัดกิจกรรมโครงการทางสังคม

คำสำคัญ: 1) คุณธรรม 2) จริยธรรม 3) การใช้เหตุผลเชิงจริยธรรม

Abstract

The aim of this research is to study the KMUTT students' opinion on the moral reasoning and the perception of wellness and happiness society using quantitative and qualitative methodology. The sample of 383 students at KMUTT was used. The instruments used to collect the data were 2 sets of structured questionnaires based on Kohlberg's idea and the vision of the tenth national economic and social development plan respectively. The data analysis involved fundamental statistical analysis and Pearson's Product Moment Correlation Coefficient. Field data were collected by focus group discussion with 10 groups (approximately 8-10 persons per 1 group) of key informants, who were KMUTT students in the subject area of Man and Ethics for Quality of Life. These were analysed and synthesised by content analysis and inductive analysis. The results of the research, both statistical and descriptive data, came up to the conclusion that the level of students' moral reasoning was Post-Conventional level (=4.56) and their perception of wellness and happiness society was almost high (= 3.74). The relationship between the moral reasoning and the perception of wellness and happiness was positive with $p < .001$, $r = .756$; the higher level of moral reasoning students have, the better perception of wellness and happiness society they possessed. Moreover, their opinions on the meaning of virtue and morality were both in abstract and concrete terms. Students agreed that virtue and morality are useful for them and society. As for the creation of virtuous and moral society, the students are of the opinion that the practice sharing and the basing of all social activities on virtue and morality, are to be emphasized.

Keywords: 1) Virtue 2) Morality 3) Moral Reasoning

บทนำ

ความอยู่เย็นเป็นสุขของสังคม (Wellness and Happiness) เป็นสิ่งที่พึงปรารถนาของทุกสังคม ซึ่งจะเกิดขึ้นได้ต้องมาจากตัวตนในสังคม โดยที่คนส่วนใหญ่ต้องเป็นผู้มีความประพฤติดี มีคุณธรรม จริยธรรม ซึ่งความคิดในแนวนนี้ได้รับการยอมรับโดยทั่วไป จากคนส่วนใหญ่ในสังคม ดังนั้นในทุกประเทศจึงพยายามหามาตรการในการปลูกฝังอบรม และเสริมสร้างประชากรในชาติให้เป็นผู้มีคุณธรรม จริยธรรม นอกจากนี้แล้วเรื่องของคุณธรรม จริยธรรมยังเป็นประเด็นหัวข้อของการศึกษาค้นคว้าในระดับสากลหรือของโลกที่ทุกประเทศพยายามศึกษาค้นคว้าหรือหาความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับแนวทาง หรือยุทธศาสตร์ในการปลูกฝังคุณธรรม จริยธรรมให้แก่คนอย่างมีประสิทธิภาพ รวมทั้งวิธีการในการดำเนินการในระดับชาติหรือประเทศ เพื่อทำการปลูกฝังส่งเสริมและพัฒนาจริยธรรมให้คนในชาติ

การศึกษาค้นคว้าในเรื่องของจริยธรรมมีมานานจนในปัจจุบันเกิดความกระฉับกระชวยในเรื่องของจริยธรรมมากขึ้นแต่อย่างไรก็ตามจริยธรรมก็ยังเป็นเรื่องที่มีความซับซ้อนเข้าใจได้ยาก และมีความสัมพันธ์เกี่ยวข้องกับองค์ประกอบและตัวแปรอีกเป็นจำนวนมากและความเข้าใจในเรื่องของจริยธรรมจะต้องอาศัยความเข้าใจในองค์ความรู้ของวิทยาการหลายสาขาร่วมกัน ไม่ว่าจะเป็นเรื่องของปรัชญา จิตวิทยา การศึกษาศาสตร์และอื่นๆ ซึ่งหากมีมากเท่าไร ก็จะช่วยให้เข้าใจในเรื่องของคุณธรรมจริยธรรมมากขึ้นเท่านั้น นอกจากนี้หนึ่งนโยบายสาธารณะด้านสังคมที่ให้ความสำคัญสูง ถึงกับกำหนดเป็นระเบียบวาระแห่งชาติ ตามที่สภาที่

ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ได้จัดให้มีการสัมมนาเรื่องนโยบายสาธารณะที่เป็นระเบียบวาระแห่งชาติเพื่อแก้ปัญหาและเตรียมรองรับอนาคตประเทศไทย เมื่อวันที่ 22 มีนาคม 2549 ที่ผ่านมานั้น ได้แก่ การสร้างจิตสำนึกทางด้านคุณธรรมและจริยธรรม และการที่แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 10 ได้ระบุว่าคนไทยกำลังประสบปัญหาวิกฤตค่านิยมทางจริยธรรมและพฤติกรรม เชื่อมโยงถึงการดำเนินชีวิต ความประพฤติ ความคิด ทัศนคติและคุณธรรมของคนในสังคม สถาบันทางสังคม อาทิ สถาบันครอบครัว สถาบันศาสนา และสถาบันการศึกษา มีบทบาทน้อยลงในการปลูกฝังคุณธรรมจริยธรรม และพัฒนาศักยภาพของคนไทย โดยเฉพาะเด็กและเยาวชน ดังนั้นยุทธศาสตร์การพัฒนาคุณภาพคนและสังคมไทยตามแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 10 (พ.ศ. 2550 - 2554) จึงมุ่งพัฒนาคน และสังคมไทย โดยเฉพาะหนึ่งในเรื่องหลัก คือ การพัฒนาคนให้มีคุณธรรมและความรู้

มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี (มจธ.) เป็นสถาบันอุดมศึกษาที่อยู่ในกำกับดูแลของรัฐบาล ซึ่งเปิดทำการเรียนการสอนทั้งระดับปริญญาตรีและบัณฑิตศึกษา ทั้งนี้หนึ่งในภารกิจหลักของ มจธ. คือ การพัฒนานักศึกษาให้มีคุณธรรมและจริยธรรม และจรรยาบรรณในวิชาชีพ ตามวิสัยทัศน์ที่มุ่งธำรงปณิธานในการสร้างบัณฑิตที่เก่งและดี ซึ่งการที่มหาวิทยาลัยจะสามารถบรรลุเป้าประสงค์ภารกิจดังกล่าว โดยเฉพาะความสามารถผลิตบัณฑิตที่เก่งและดีได้นั้น นอกจากจะต้องได้รับการสนับสนุนจากหน่วยงานต่าง ๆ ภายใน มจธ. อาทิ เช่น คณะศิลปศาสตร์ ซึ่งถือเป็นหน่วยงานที่ทำหน้าที่ผลิต

บัณฑิตเพื่อตอบสนองต่อภารกิจดังกล่าวแล้วนั้น ยังควรต้องให้ความสนใจที่จะศึกษาถึงเรื่องคุณธรรม จริยธรรมและการใช้เหตุผลเชิงจริยธรรมของ นักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้า ธนบุรี เพื่อนำสู่สังคมอยู่เย็นเป็นสุขร่วมกัน จากข้อเท็จจริงต่างๆ ดังกล่าวเป็นมูลเหตุทำให้ ผู้วิจัยสนใจศึกษาเรื่องนี้

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อสำรวจ วิเคราะห์และสังเคราะห์ ความคิดเห็นเรื่องเกี่ยวกับคุณธรรมจริยธรรม และสังคมอยู่เย็นเป็นสุขร่วมกันของนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี
2. เพื่อศึกษาระดับการใช้เหตุผลเชิง จริยธรรม และการรับรู้เกี่ยวกับสังคมอยู่เย็นเป็น สุขร่วมกันของนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยี พระจอมเกล้าธนบุรี
3. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างระดับ การใช้เหตุผลเชิงจริยธรรม กับการรับรู้เกี่ยวกับ สังคมอยู่เย็นเป็นสุขร่วมกันของนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี

ทฤษฎีหรือกรอบแนวคิด (Conceptual Framework) ของการวิจัย

1. แนวคิดและทฤษฎี

คุณธรรม (Virtue) และจริยธรรม (Morality หรือ Ethic) ตามพจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2542 นั้นได้อธิบายความหมายของคำ "คุณธรรม" ว่า สภาพคุณงามความดี และ "จริยธรรม" ว่า ธรรมที่เป็นข้อประพฤติปฏิบัติ ศีลธรรม กฎศีลธรรม และตามพจนานุกรมพุทธศาสตร์ ฉบับประมวลศัพท์ของ พระพรหม คุณาภรณ์ (ป.อ.ปยุตโต) นั้นคุณธรรม

หมายถึง "ธรรมที่เป็นคุณความดี สภาพที่เกื้อกูล"

คุณธรรมและจริยธรรมจึงเป็นของคู่กัน และมักใช้ประกอบกัน คุณธรรมเป็นปัจจัยให้เกิดจริยธรรม จริยธรรมเป็นผลของการมีคุณธรรม คุณธรรมจึงเป็นนามธรรมเป็นเรื่องของ กุศลธรรม ที่ควรปลูกฝังในจิตใจ ส่วนจริยธรรม ซึ่งเป็นรูปธรรม เป็นเรื่องของความประพฤติหรือ พฤติกรรมที่ดีงามที่ควรเสริมสร้างให้เกิดขึ้น อย่างไรก็ตามปัจจุบันมีองค์ความรู้ด้านทฤษฎีทางจริยธรรมจำนวนมากที่เป็นต้นแบบของการพัฒนาเชิงจริยธรรม เช่น ทฤษฎีของเพียเจท์ โคลเบอร์ก ฟรอยด์ หรือทฤษฎีการเรียนรู้ทาง สังคมต่างๆในนี้จะนำเสนอเนื้อหาองค์ประกอบ และระดับของจริยธรรมตามแนวคิดของโคลเบอร์ก (Kohlberg, 1976) ซึ่งถือเป็นนักจิตวิทยาเชิง จริยธรรม

ทั้งนี้จริยธรรมสามารถแบ่งออกได้เป็น 2 ชนิด ได้แก่ จริยธรรมส่วนบุคคล ซึ่งหมายถึง การกระทำที่บุคคลตัดสินใจทำเป็นส่วนตนเพื่อให้เกิดประโยชน์แก่ตนเองและผู้อื่น ได้แก่ ความ ซื่อสัตย์สุจริต ความขยัน อดทน เป็นต้น และ จริยธรรมสังคมซึ่งหมายถึงการกระทำที่ส่งผลดี ต่อสังคมโดยรวม เช่น ความเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ ความเสียสละ เป็นต้น นอกจากนี้แล้วจริยธรรม ยังอยู่ในรูปแบบของศาสนา เป็นบรรทัดฐานแห่ง ความประพฤติ เรียกว่า ศีลธรรมและอาจจะ อยู่ในรูปแบบของอาชีพ เรียกว่าจรรยาบรรณ เป็นต้น ขณะเดียวกันนักวิชาการหลายท่านยัง อธิบายว่า จริยธรรมประกอบด้วยโครงสร้าง 2 ข้อ ได้แก่ ศีลธรรม (Moral Value) สิ่งที่คนควรปฏิบัติ และอศีลธรรม (Immoral) สิ่งที่คนพึงงดเว้น ไม่ปฏิบัติ ส่วน Ethics ในภาษาอังกฤษ หมายถึง จริยศาสตร์ ซึ่งหมายถึงประมวลความรู้และข้อ

ถกเถียงเชิงปรัชญาเกี่ยวกับความประพฤติ

สำหรับเนื้อหาและองค์ประกอบของจริยธรรมนั้น แบ่งเป็น 4 ด้าน ได้แก่ ความรู้เชิงจริยธรรม หมายถึงรู้ว่าในสังคมของตนการกระทำใดถูกผิด ควรทำหรือไม่ควรทำ ซึ่งบุคคลจะมีการเรียนรู้จากแหล่งปลูกฝังอบรมของสังคม และเพิ่มระดับขึ้นตามลำดับขั้นของอายุ ทัศนคติเชิงจริยธรรมหมายถึงการมีทัศนคติและความชอบตลอดจนค่านิยม เป็นไปตามระเบียบกฎเกณฑ์ของสังคม เหตุผลเชิงจริยธรรม ซึ่งหมายถึงการเลือกกระทำหรือไม่เลือกกระทำสิ่งใดสิ่งหนึ่งซึ่งจะมีอิทธิพลมาจากความรู้เชิงจริยธรรมและทัศนคติเชิงจริยธรรมรวมเข้าเป็นปัจจัยสนับสนุนหรือกีดกันการตัดสินใจเลือก เช่นรูปแบบของการอบรมเลี้ยงดู ระดับสติปัญญา การศึกษาค้นคว้าความรู้ และประสบการณ์ต่างๆ เป็นต้น ส่วนพฤติกรรมเชิงจริยธรรม หมายถึงการแสดง

ออกของพฤติกรรมที่สังคมนิยมชมชอบ ซึ่งอาจอยู่ในระดับมากหรือน้อย ขึ้นอยู่กับระดับจริยธรรมและปัจจัยอื่นที่มีส่วนร่วมด้วย เช่น คุณลักษณะต่างๆ ที่ช่วยเป็นภูมิคุ้มกันให้บุคคลเลือกกระทำสิ่งที่ดีงาม และอดใจได้ที่จะไม่กระทำสิ่งไม่ดี เป็นต้น

ดังนั้นเนื้อหาและองค์ประกอบของจริยธรรมโดยเฉพาะเรื่องเหตุผลเชิงจริยธรรมจึงมีความสำคัญอย่างยิ่งแก่บุคคลในการปลูกฝังหรือส่งเสริมและพัฒนาจริยธรรมให้แก่บุคคลนั้น สำหรับการวัดระดับขั้นของจริยธรรมนั้น มักนิยมใช้วัดระดับจริยธรรมของบุคคลจากเหตุผลเชิงจริยธรรม (Moral Reasoning) ซึ่งแบ่งเป็น 3 ระดับ ได้แก่ ระดับก่อนกฎเกณฑ์ ระดับตามกฎหมายเกณฑ์ และระดับเหนือกฎเกณฑ์ ซึ่งแต่ละระดับจะแบ่งออกอีกเป็นระดับละ 2 ชั้น สรุปรวมได้ว่าจริยธรรมของบุคคลแบ่งออกเป็น 6 ชั้น ดังต่อไปนี้

ตารางที่ 1 แสดงระดับคุณธรรมจริยธรรม และการแสดงพฤติกรรมตามวัย

ระดับคุณธรรมจริยธรรม	การแสดงพฤติกรรม
ระดับที่ 1 ระดับก่อนกฎเกณฑ์สังคม (Pre-Conventional Level) - ระดับต่ำ (อายุ 2-10 ปี)	ขั้นที่ 1 ขั้นกลัวการลงโทษและชอบการเชื่องฟัง (อายุ 2-7 ปี) (Punishment and Obedience Orientation) ขั้นที่ 2 ขั้นการทำตามกฎเกณฑ์เพื่อประโยชน์ของตน (อายุ 7-10 ปี)(Instrumental Relativist Orientation)
ระดับที่ 2 ระดับจริยธรรมตามกฎเกณฑ์สังคม (Conventional Level) - ระดับกลาง (อายุ 10-16 ปี)	ขั้นที่ 3 ขั้นทำตามความคาดหวังและการยอมรับของสังคม(อายุ10-13ปี) (Interpersonal Concordance of “Good boy, Nice girl” Orientation) ขั้นที่ 4 ขั้นทำตามระเบียบ (อายุ 13-16 ปี) (“Law-and-Order” Orientation)
ระดับที่ 3 ระดับจริยธรรมตามหลักการด้วยวิจารณ์ญาณหรือระดับเหนือกฎเกณฑ์สังคม (Post-Conventional Level) - ระดับสูง (อายุ 16 ปีขึ้นไป)	ขั้นที่ 5 ขั้นทำตามสัญญาประชาคมหรือหลักการตามมั่นสัญญา (อายุ16 ปีขึ้นไป) (Social Contract Orientation) ขั้นที่ 6 ขั้นทำตามหลักคุณธรรมสากล (วัยผู้ใหญ่) (Universal Ethical Principle Orientation)

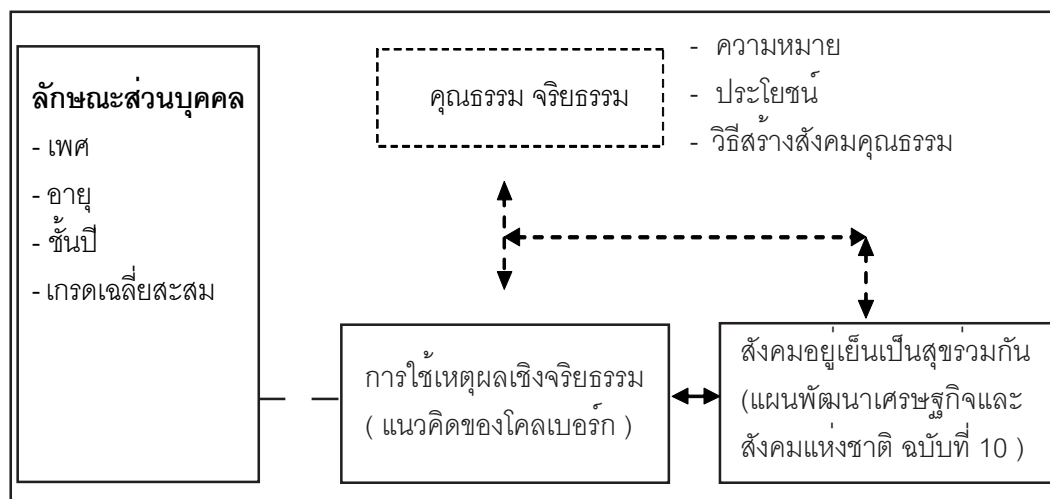
ที่มา : ดวงเดือน พันธุมนาวิน และเพ็ญแข ประจันปัจฉิม, 2520 ; อ้างอิงจาก Kohlberg, 1976

จากแนวคิดเกี่ยวกับระดับคุณธรรม จริยธรรมดังกล่าว จึงเชื่อว่าจริยธรรมของบุคคล จะมีระดับสูงขึ้นไปตามระดับสติปัญญา อายุ โดยมีเกณฑ์ว่า คนอายุเท่าใดควรมีระดับจริยธรรมอยู่ในขั้นใด หากไม่เป็นไปตามนั้น แสดงว่ามีปัจจัยและตัวแปรต่างๆ เข้ามารบกวน ทำให้พัฒนาการทางจริยธรรมไม่เป็นไปตามเกณฑ์ที่ควรจะเป็น

อย่างไรก็ตามจริยธรรมถือเป็นคุณลักษณะที่จำเป็นในการอยู่ร่วมกันในสังคม สังคมใดมีบุคคลที่มีจริยธรรมสูงจำนวนมากย่อมมีความสุข ส่วนสังคมใดมีผู้ที่มีจริยธรรมต่ำจำนวนมาก ย่อมนำไปสู่ความยุ่งเหยิงและความวิบัติ ดังนั้น จึงมีความจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องปลูกฝังและพัฒนาคนส่วนใหญ่ของชาติให้มีจริยธรรมอยู่ในระดับสูง โดยเฉพาะเรื่องของการใช้เหตุผลเชิงจริยธรรม ที่เป็นการเลือกกระทำหรือไม่เลือกกระทำสิ่งใดสิ่งหนึ่ง อันก่อให้เกิดพฤติกรรมเชิงจริยธรรมที่เป็นการแสดงออกของพฤติกรรมที่สังคมนิยมชมชอบซึ่งอาจอยู่ในระดับมากหรือน้อย การที่บุคคลมีการใช้เหตุผลเชิงจริยธรรมในระดับสูงจำนวนมาก ย่อมจะช่วยพัฒนาสังคม

อยู่เย็นเป็นสุขร่วมกัน (Green and Happiness Society) ได้ตามวิสัยทัศน์ในแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 10 (พ.ศ. 2550 – 2554) ที่ได้กำหนดวิสัยทัศน์ของประเทศไทยไว้ดังนี้ คือ คนไทยมีคุณธรรมนำความรอบรู้ เท้าทันโลก ครอบครัวยั่งยืน ชุมชนเข้มแข็ง สังคมสันติสุข เศรษฐกิจมีคุณภาพ เสถียรภาพ และเป็นธรรม สิ่งแวดล้อมมีคุณภาพ ทรัพยากรธรรมชาติยั่งยืนอยู่ภายใต้ระบบบริหารจัดการ ประเทศที่มีธรรมาภิบาล ดำรงไว้ซึ่งระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข อยู่ในประชาคมโลกได้อย่างมีศักดิ์ศรี

สรุปรวมได้ว่าคุณธรรมและจริยธรรม เป็นสิ่งที่จำเป็นต้องมีในตัวของคน ในสังคม และเป็นสิ่งที่ต้องได้รับการส่งเสริมให้เกิดขึ้นในตัวเยาวชนของชาติ โดยเฉพาะเรื่องระดับความสามารถในการใช้เหตุผลเชิงจริยธรรมของเยาวชน ซึ่งน่าจะมีความสัมพันธ์กัน หรือช่วยพัฒนาทำให้สังคมอยู่เย็นเป็นสุขร่วมกันได้ในที่นี้ได้นำเสนอโดยสรุปตามกรอบแนวคิดการศึกษาวิจัยได้ดังต่อไปนี้

ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

คำถามในการวิจัย

1. นักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี มีการให้ความหมายของคุณธรรมจริยธรรม เพื่อก่อให้เกิดสังคมอยู่เย็นเป็นสุขร่วมกันอย่างไรบ้าง

2. นักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี มีการใช้เหตุผลเชิงจริยธรรม มีการรับรู้เกี่ยวกับสังคมอยู่เย็นเป็นสุขร่วมกันในระดับใด

สมมติฐานในการวิจัย

การใช้เหตุผลเชิงจริยธรรม มีความสัมพันธ์กันทางบวก กับการรับรู้และความเข้าใจเกี่ยวกับสังคมอยู่เย็นเป็นสุขร่วมกัน

นิยามศัพท์ในการวิจัย

การใช้เหตุผลเชิงจริยธรรม หมายถึง การเลือกกระทำหรือไม่เลือกกระทำสิ่งใดสิ่งหนึ่งซึ่งจะมีอิทธิพลมาจากความรู้เชิงจริยธรรมและทัศนคติเชิงจริยธรรมรวมเข้า เป็นปัจจัยสนับสนุนหรือกีดกันการตัดสินใจเลือก เช่นรูปแบบของการอบรมเลี้ยงดู ระดับสติปัญญา การศึกษาค้นคว้า และประสบการณ์ต่างๆ เป็นต้น

สังคมอยู่เย็นเป็นสุขร่วมกันตามวิสัยทัศน์ในแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 10 (พ.ศ. 2550 – 2554) หมายถึง สังคมที่มีคุณธรรม นำความรอบรู้ เท้าทันโลก ครอบคลุมอบอุ่น ชุมชนเข้มแข็ง สังคมสันติสุข เศรษฐกิจมีคุณภาพ เสถียรภาพ และเป็นธรรม สิ่งแวดล้อมมีคุณภาพและทรัพยากรธรรมชาติยั่งยืน อยู่ภายใต้ระบบบริหารจัดการประเทศที่มีธรรมาภิบาล ดำรงไว้

ซึ่งระบอบประชาธิปไตย อันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข อยู่ในประชาคมโลกได้อย่างมีศักดิ์ศรี

ขอบเขตของโครงการวิจัย

การศึกษานี้เป็นศึกษาความคิดเห็นตามการรับรู้ในภาพรวมของนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี

วิธีการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้แบ่งออกเป็น 2 ส่วน ดังนี้

1. **การวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative Research)** เป็นการศึกษาระดับการใช้เหตุผลเชิงจริยธรรม ระดับการรับรู้เกี่ยวกับสังคมอยู่เย็นเป็นสุขร่วมกัน และศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างระดับการใช้เหตุผลเชิงจริยธรรม กับการรับรู้เกี่ยวกับสังคมอยู่เย็นเป็นสุขร่วมกัน ของนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้คือ นักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี จำนวน 8,600 คน และกลุ่มตัวอย่างได้จาก การสุ่มตัวอย่างจากประชากรโดยวิธี Stratified Random Sampling ตามคณะต่างๆ ใน มจร. และการสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling) ซึ่งเมื่อเทียบจากตารางขนาดกลุ่มตัวอย่าง (Sample Size Table) สามารถประมาณกลุ่มตัวอย่างทั้งหมดด้วยความเชื่อมั่น ไม่น้อยกว่า 95 เปอร์เซ็นต์ (Yammane,1967) จะได้กลุ่มตัวอย่างจำนวน 383 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ แบบสอบถามอย่างมีโครงสร้าง (Structured Questionnaires)

ได้แก่ แบบสอบถามการรับรู้เกี่ยวกับสังคมอยู่เย็นเป็นสุขร่วมกัน ซึ่งสร้างขึ้นตามวิสัยทัศน์ในแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 10 โดยมี มาตราส่วนประเมินค่า (Rating Scale) วัดความคิดเห็น 5 ระดับ คือจากมากที่สุด (5คะแนน) ถึงน้อยที่สุด (1คะแนน) ตามลำดับ และแบบวัดการใช้เหตุผลเชิงจริยธรรม 6 ชั้น ตามแนวคิดของโคลเบอร์ก (Kohlberg, 1976) คือ จากขั้นสูงสุดหรือขั้นที่ 6 (6คะแนน), ถึงขั้นที่ 1 (1คะแนน) ตามลำดับ และได้นำแบบสอบถามทั้งหมดไปทดลองใช้กับกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 30 คน เพื่อหาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) โดยวิธีหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (Alpha-Coefficient) ได้ค่าสัมประสิทธิ์ของความเชื่อมั่น .94 และ .88 ตามลำดับ วิเคราะห์ข้อมูลโดยสถิติพื้นฐาน และ Pearson's Product Moment Correlation Coefficient ทั้งนี้เพื่อให้สามารถพิจารณาช่วงคะแนนเพื่อใช้แปลความหมายข้อมูลได้ชัดเจนยิ่งขึ้น ผู้วิจัยจึงอาศัยหลักสถิติการคำนวณแบ่งค่าช่วงคะแนน สามารถกำหนดช่วงของค่าเฉลี่ยของคะแนนความคิดเห็นเกี่ยวกับสังคมอยู่เย็นเป็นสุขร่วมกัน เพื่อใช้แปลความหมายข้อมูลไว้ 4 ระดับ และได้กำหนดช่วงของค่าเฉลี่ยของคะแนนการใช้เหตุผลเชิงจริยธรรมไว้ 3 ระดับ ตามแนวคิดของโคลเบอร์ก ได้ดังนี้คือ ระดับเหนือกฎเกณฑ์สังคม ระดับจริยธรรมตามกฎเกณฑ์สังคม และระดับก่อนกฎเกณฑ์สังคม

2. การวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative Research) เป็นการศึกษาวิเคราะห์และสังเคราะห์ความคิดเห็น เรื่องเกี่ยวกับคุณธรรมจริยธรรมที่จะก่อให้เกิดสังคมอยู่เย็นเป็นสุขร่วมกัน ของนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี ผู้วิจัยใช้วิธีการศึกษาด้วยการจัดสนทนากลุ่ม (Focus Group Discussion) โดยเลือก

กลุ่มตัวอย่างแบบเฉพาะเจาะจง (Purposive Sampling) เป็นนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรีจำนวน 10 กลุ่ม กลุ่มละประมาณ 8-10 คน ซึ่งเป็นผู้ให้ข้อมูลสำคัญ (Key-Informant) ที่ยินดีเข้าร่วมสนทนากลุ่มและกำลังศึกษาวิชามนุษย์กับหลักจริยศาสตร์ เพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิต เป็นวิชาบังคับหมวดการศึกษาทั่วไป ซึ่งนักศึกษา มจร. ทุกสาขาทุกหลักสูตรต้องลงทะเบียนเรียน ทั้งนี้โดยมีประเด็นสนทนากว้างๆ ตามกรอบความคิดในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ คือ

- “ความหมายเกี่ยวกับคุณธรรมและจริยธรรมที่สามารถจะก่อให้เกิดสังคมอยู่เย็นเป็นสุขร่วมกัน”
- “ประโยชน์ของคุณธรรม จริยธรรมที่สามารถจะก่อให้เกิดสังคมอยู่เย็นเป็นสุขร่วมกัน”
- “วิธีการสร้างให้เกิดสังคมคุณธรรม จริยธรรม”

วิเคราะห์ข้อมูลโดยวิธีการวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis) และการวิเคราะห์เชิงสรุปแบบอุปนัย (Inductive Analysis) รายงานผลการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงพรรณนา (Descriptive Data)

ผลการวิจัย

การวิจัยเรื่อง คุณธรรมจริยธรรมและการใช้เหตุผลเชิงจริยธรรม ของนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี (มจร.) จำแนกเป็น 2 ส่วนดังต่อไปนี้

ส่วนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงปริมาณ แสดงผลการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงสถิติ นำเสนอตามลำดับดังต่อไปนี้

คุณธรรมจริยธรรมและการใช้เหตุผลเชิงจริยธรรมของนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี

1. ข้อมูลพื้นฐานของกลุ่มตัวอย่างในการวิจัยครั้งนี้ จำนวนทั้งหมด 383 คน เป็นเพศชาย 226 คน (59%) เพศหญิง 155 คน (40.5%) ไม่ระบุเพศ 2 คน (0.5%) มีอายุ 16 ปี - 18 ปี 43 คน (11.2%) มากกว่า 18 ปี - 21 ปี 241 คน (62.9%) มีอายุมากกว่า 21 ปี - 27 ปี 82 คน (21.4%) ไม่ระบุอายุ 17 คน (4.4%) กำลังศึกษาอยู่ชั้นปีที่ 1 จำนวน 70 คน (18.3%) ชั้นปีที่ 2 จำนวน 131 คน (34.2%) ชั้นปีที่ 3 จำนวน 47 คน (12.3%) ชั้นปีที่ 4 จำนวน 131 คน (34.2%) และไม่ระบุชั้นปี 4 คน (1%) เป็นนักศึกษา คณะวิศวกรรมศาสตร์ 137 คน (35.8%) คณะ

วิทยาศาสตร์ 51 คน (13.3%) คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม 102 คน (26.6%) คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ 48 คน (12.5%) คณะเทคโนโลยีสารสนเทศ 41 คน (10.7%) และไม่ระบุคณะ 4 คน (1%) มีเกรดเฉลี่ยสะสม 1-1.99 จำนวน 32 คน (8.4%) ,เกรดเฉลี่ยสะสม 2-2.99 จำนวน 219 คน (57.2%) เกรดเฉลี่ยสะสม 3-4 จำนวน 63 คน (16.4%) และไม่ระบุเกรดเฉลี่ยสะสม จำนวน 69 คน (18%)

2. ผลการวิเคราะห์ระดับการใช้เหตุผลเชิงจริยธรรมและการรับรู้เกี่ยวกับสังคมอยู่เย็นเป็นสุข

ตารางที่ 2 แสดงค่าเฉลี่ยของคะแนนการใช้เหตุผลเชิงจริยธรรม และการรับรู้เกี่ยวกับสังคมอยู่เย็นเป็นสุขของนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี

ตัวแปร	Mean	ระดับ
การใช้เหตุผลเชิงจริยธรรม	4.56	ระดับจริยธรรมตามหลักการด้วย วิจารณญาณหรือระดับเหนือกฎเกณฑ์สังคม
การรับรู้เกี่ยวกับสังคมอยู่เย็นเป็นสุข	3.74	ค่อนข้างสูง

จากตาราง 2 พบว่า นักศึกษา มจร. มีการใช้เหตุผลเชิงจริยธรรม อยู่ในระดับจริยธรรมตามหลักการด้วยวิจารณญาณหรือระดับเหนือกฎเกณฑ์สังคม (ระดับ 3 ประมาณระหว่างขั้นที่ 4 - 5) และนักศึกษา มจร. มีการรับรู้

เกี่ยวกับสังคมอยู่เย็นเป็นสุข อยู่ในระดับค่อนข้างสูง

3. ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างการใช้เหตุผลเชิงจริยธรรม และการรับรู้เกี่ยวกับสังคมอยู่เย็นเป็นสุขร่วมกัน

ตารางที่ 3 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างการใช้เหตุผลเชิงจริยธรรม และความคิดเห็นเกี่ยวกับสังคมอยู่เย็นเป็นสุข

ตัวแปร/ค่าสถิติ	การรับรู้เกี่ยวกับสังคมอยู่เย็นเป็นสุข	
	r	p
การใช้เหตุผลเชิงจริยธรรม	.756	.000

จากตาราง 3 พบว่า การใช้เหตุผลเชิงจริยธรรม และการรับรู้เกี่ยวกับสังคมอยู่เย็นเป็นสุข มีความสัมพันธ์กันในทางบวกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 ซึ่งสนับสนุนสมมติฐานการวิจัย ที่ว่านักศึกษา มจร. ที่มีการใช้เหตุผลเชิงจริยธรรมมาก จะมีการรับรู้เกี่ยวกับสังคมอยู่เย็นเป็นสุขมาก และนักศึกษา มจร. ที่มีการใช้เหตุผลเชิง

จริยธรรมน้อยจะ มีการรับรู้เกี่ยวกับสังคมอยู่เย็นเป็นสุขน้อยด้วย

ส่วนที่ 2 ผลการวิเคราะห์สัณฐานที่ข้อมูลเชิงคุณภาพ นำเสนอต่อไปนี้

1. ความหมายของคุณธรรมจริยธรรมที่สามารถจะก่อให้เกิดสังคมอยู่เย็นเป็นสุขร่วมกัน แบ่งเป็น 2 ส่วน แสดงดังตารางที่ 4

ตารางที่ 4 แสดงความหมายของคุณธรรมจริยธรรม ส่วนที่เป็นนามธรรม และรูปธรรม

ส่วนที่เป็นนามธรรม	ส่วนที่เป็นรูปธรรม
<p>สิ่งถูกต้องดีงามที่ปลูกไว้ในจิตสำนึกของบุคคล เช่น</p> <ul style="list-style-type: none"> ความตระหนักถึงสิทธิหน้าที่ทางสังคม ความขยันหมั่นเพียร ความประหยัดอดออม ความอดทน ความเสียสละ ความซื่อสัตย์สุจริต ความมีวินัย ความสุภาพอ่อนโยน ความสะอาดเรียบร้อย ความสามัคคี ความน้ำใจ เป็นต้น 	<ol style="list-style-type: none"> 1. คำสั่งสอน 2. หลักปฏิบัติหลักการพื้นฐานที่ใช้ในการดำรงชีวิตอยู่ร่วมกันของคนในสังคม 3. การประพฤติตนภายในเงื่อนไขของความถูกต้องและเหมาะสม เช่น เป็นความประพฤติที่ยึดตามหลักคำสอนของศาสนา 4. การประพฤติตนที่ดีทั้งกาย วาจาและใจ คือการ คิดดี ทำดี และพูดดี 5. พฤติกรรมที่ส่งผลดีต่อตนเองบุคคลอื่น ๆ และส่วนรวม

คุณธรรมจริยธรรมและการใช้เหตุผลเชิงจริยธรรมของนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี

จากตารางที่ 4 กลุ่มนักศึกษา มจร. ที่เป็นผู้ให้ข้อมูลสำคัญในการวิจัยให้ความเห็นอย่างหลากหลายสรุปได้ว่าคุณธรรมจริยธรรมเป็นพื้นฐานความดีที่มนุษย์พึงมี เป็นสิ่งดีงามที่สัมผัสได้ทั้งกายและใจ โดยสามารถ

จำแนกออกได้ 2 ลักษณะสำคัญคือ ส่วนที่เป็นนามธรรม และส่วนที่เป็นรูปธรรม

2. ประโยชน์ของคุณธรรมจริยธรรมที่สามารถจะก่อให้เกิดสังคมอยู่เย็นเป็นสุขร่วมกัน แบ่งเป็น 2 ส่วน แสดงดังตารางที่ 5

ตารางที่ 5 แสดงประโยชน์ของคุณธรรมจริยธรรมที่สามารถจะก่อให้เกิดสังคมอยู่เย็นเป็นสุขร่วมกัน

ประโยชน์ส่วนตัว	ประโยชน์ส่วนรวม
1.บุคคลสามารถใช้ชีวิตประจำวันอยู่ร่วมกับคนอื่นในสังคมได้อย่างมีความสุขแท้จริงและยั่งยืน	1.สังคมของปัญญาชน ก่อให้เกิดสังคมคุณภาพที่มีลักษณะดังนี้
2.บุคคลรู้สึกพอใจในสิ่งที่ตนเองมีมากขึ้น	2.สังคมสันติสงบสุข
3.บุคคลมีสติ รู้จักคิดพิจารณาไตร่ตรอง มีเหตุผลมากขึ้น	3. สังคมพึ่งพากัน สังคมที่แบ่งปันกัน
4.บุคคลกล้าคิด กล้าทำในสิ่งดีงาม	4.สังคมซึ่งไว้วางใจกันได้ ไม่เอารอดและไม่เอาเปรียบกัน
5.บุคคลมองโลกในแง่ดี มีจิตใจแจ่มใส	5.สังคมที่ปราศจากความขัดแย้ง สังคมที่รักใคร่ปรองดองสามัคคี
6.บุคคลมีจิตที่ซาบซึ้งเรื่องก้าวหน้าในหน้าที่การงาน	6.สังคมที่มีระเบียบวินัย
7.ชีวิตบุคคลมีระเบียบแบบแผน	7.สังคมที่ยุติธรรม
8. มีคนเคารพนับถือ เป็นที่ยอมรับเชื่อถือเกรงใจรักใคร่ของผู้อื่น	8. สังคมปลอดภัย
9.บุคคลสามารถเป็นแบบอย่างที่ดีให้แก่ผู้รอบข้าง รู้รักษาสุขภาพดี	9. สังคมที่ผู้คนมีระดับคุณภาพชีวิตสูง ใกล้เคียงไม่เหลื่อมล้ำกัน
10.ทำให้บุคคลรู้สึกว่าชีวิตตนมีค่าและมีความหมาย	10.สังคมพอเพียงที่มีความเจริญรุ่งเรืองอย่างยั่งยืน

จากตารางที่ 5 กลุ่มนักศึกษา มจร. ที่เป็นผู้ให้ข้อมูลสำคัญในการวิจัยให้ความเห็นอย่างหลากหลายสรุปได้ว่าประโยชน์ของคุณธรรมจริยธรรม สามารถแยกได้ 2 ส่วน คือ ประโยชน์ส่วนตัว และประโยชน์ส่วนรวม

3. วิธีการสร้างให้เกิดสังคมคุณธรรมจริยธรรม กลุ่มนักศึกษา มจร. ที่เป็นผู้ให้ข้อมูลสำคัญในการวิจัยให้ความเห็นอย่างสอดคล้องกัน ดังนี้

3.1 วิธีการปฏิบัติตนด้วยการแบ่งปัน รู้จักเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ มีน้ำใจ ถ้อยทีถ้อยอาศัย รู้จักให้อภัยซึ่งกันและกัน รู้ประหยัดอดออม ฯลฯ

3.2 วิธีนำหลักคุณธรรมจริยธรรม มาใช้เป็นพื้นฐานในการจัดกิจกรรมซึ่งเป็นโครงการทางสังคม ได้แก่ โครงการด้านการศึกษา ด้านวิชาการต่างๆ อาทิเช่น โครงการออมทรัพย์ เพื่อปลูกจิตสำนึกแก่เยาวชนให้รู้ประหยัดอดออม โครงการจัดกิจกรรมปลูกฝังความซื่อสัตย์ต่อ เยาวชน โครงการสร้างเสริมแหล่งเรียนรู้ใน ชุมชนทางไกลความเจริญ โครงการรณรงค์ ทิ้งขยะถูกที่ ถูกทาง โครงการลดละเลิกสิ่งเสพติด โครงการปันน้ำใจแก่ผู้ด้อยโอกาส โครงการ รณรงค์ให้ครูเคารพปฏิบัติตามกฎจราจร โครงการ ส่งเสริมมารยาทไทยต่อเยาวชน โครงการนำ ความรู้เทคโนโลยีสู่เยาวชนและชุมชน เป็นต้น

สรุปและอภิปรายผล

การศึกษาวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยทั้งเชิง ปริมาณและเชิงคุณภาพผสมผสานกัน โดยแบ่ง การวิจัยตามวัตถุประสงค์เป็นหลัก ผลการวิจัย เชิงปริมาณ เป็นการศึกษาระดับการใช้เหตุผล เชิงจริยธรรม ระดับการรับรู้เกี่ยวกับสังคมอยู่เย็น เป็นสุขร่วมกันและศึกษาความสัมพันธ์ระหว่าง ระดับการใช้เหตุผลเชิงจริยธรรมกับการรับรู้ เกี่ยวกับสังคมอยู่เย็นเป็นสุขร่วมกัน ส่วนผล การวิจัยเชิงคุณภาพเป็นการศึกษาวิเคราะห์และ สังเคราะห์ความคิดเห็นเรื่องเกี่ยวกับคุณธรรม จริยธรรมที่จะก่อให้เกิดสังคมอยู่เย็นเป็นสุขร่วมกัน ของนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้า ธนบุรี

ผลการสำรวจและวิเคราะห์ข้อมูลเชิง ปริมาณพบว่า นักศึกษา มจร. มีระดับจริยธรรม

อยู่ที่ระดับ 3 ตามแนวคิดของโคลเบอร์ก (Kohlberg, 1976) ซึ่งถือเป็นระดับจริยธรรม ตามหลักการด้วยวิจารณญาณหรือระดับเหนือ กฎเกณฑ์สังคมเมื่อพิจารณาโดยละเอียดแล้ว ค่าคะแนนเฉลี่ยของการใช้เหตุผลเชิงจริยธรรม ของนักศึกษา มจร. (= 4.56) ยังอยู่ประมาณ ระหว่างขั้นที่ 4 คือขั้นทำตามระเบียบ (อายุ 13 - 16 ปี) และขั้นที่ 5 คือขั้นทำตามสัญญาประชาคม หรือหลักการตามคำมั่นสัญญา (อายุ 16 ปีขึ้นไป) เท่านั้น ผลการศึกษานี้แสดงว่านักศึกษามี พัฒนาการด้านการใช้เหตุผลเชิงจริยธรรม ยังไม่ ค่อยสอดคล้องตามพัฒนาการระดับอายุเท่าที่ ควร ทั้งนี้เพราะจากข้อมูลพื้นฐานของกลุ่ม ตัวอย่างในการวิจัยครั้งนี้แล้วกลุ่มตัวอย่าง ส่วนใหญ่ (62.9%) มีอายุมากกว่า 18 ปี - 21 ปี ซึ่งควรจะมีพัฒนาการการใช้เหตุผลเชิงจริยธรรม อยู่ในขั้นที่ 5- 6 ได้ แต่นักศึกษาก็มีการรับรู้ เกี่ยวกับสังคมอยู่เย็นเป็นสุขร่วมกันอยู่ในระดับ ค่อนข้างสูง นอกจากนั้นผลการวิจัยยังพบ ประเด็นที่น่าสนใจว่าตัวแปรการใช้เหตุผลเชิง จริยธรรมและการรับรู้เกี่ยวกับสังคมอยู่เย็นเป็นสุข มีความสัมพันธ์กันในทางบวกอย่างมีนัยสำคัญ ทางสถิติระดับ .001

ดังนั้นหากส่งเสริมให้นักศึกษาสามารถใช้ เหตุผลเชิงจริยธรรมมากขึ้น นักศึกษาก็จะมี การรับรู้เกี่ยวกับสังคมอยู่เย็นเป็นสุขได้มากขึ้น ซึ่งย่อมส่งผลให้สังคมอยู่เย็นเป็นสุขร่วมกัน มากขึ้นได้ในทางปฏิบัติ ทั้งนี้เพราะพฤติกรรม ของบุคคลส่วนใหญ่มักจะเป็นไปตามหรือคล้อย ตามการรับรู้ของบุคคลนั้นๆ ด้วย และหากผู้คนใน สังคมมีการรับรู้ร่วมกันไปทิศทางเดียวกันที่ ถูกต้องได้ สังคมก็ย่อมปราศจากความขัดแย้ง หรือมีความขัดแย้งลดน้อยลงได้

นอกจากนี้จากผลการวิเคราะห์หลังวิเคราะห์ ข้อมูลเชิงคุณภาพจะเห็นได้ว่ากลุ่มนักศึกษาที่เป็นผู้ให้ข้อมูลสำคัญในการวิจัยเชิงคุณภาพก็ได้ให้ความหมายของคุณธรรมจริยธรรมที่สามารถจะก่อให้เกิดสังคมอยู่เย็นเป็นสุขร่วมกันทั้งในลักษณะความหมาย ส่วนที่เป็นนามธรรม เน้นด้านจิตสำนึก และส่วนที่เป็นรูปธรรมที่เน้นด้านพฤติกรรมและแนวคิดหลักปฏิบัติอย่างสอดคล้องกัน ดังนั้นการปลูกฝังจิตสำนึกของบุคคลด้วยคุณธรรมจริยธรรมจึงเป็นมาตรการสำคัญ ที่ก่อให้เกิดพฤติกรรมเชิงคุณธรรมจริยธรรมในสังคมขึ้นได้ นอกจากนี้กลุ่มนักศึกษาซึ่งเป็นผู้ให้ข้อมูล สำคัญการวิจัยยังเห็นว่า คุณธรรมจริยธรรมมีประโยชน์ทั้งต่อตนเองและสังคมส่วนรวม ประเด็นที่น่าสนใจก็คือ กลุ่มนักศึกษาเห็นว่าวิธีการสร้างให้เกิดสังคมคุณธรรมจริยธรรมได้นั้น ควรต้องเริ่มจากการปฏิบัติตนด้วยการรู้จักการแบ่งปัน และการนำคุณธรรมจริยธรรมมาเผยแพร่สู่สังคมโดยวิธีจัดกิจกรรมเป็นโครงการคุณธรรมนำสู่สังคม ซึ่งถือได้ว่าเป็นยุทธวิธีชักชวนผู้คนอื่นๆ ให้ปฏิบัติตนด้วยการรู้จักการแบ่งปันเพิ่มขึ้นนั่นเอง กล่าวได้ว่าคุณธรรมจริยธรรม เป็นสิ่งที่มีไว้เพื่อขัดเกลามนุษย์ ทำให้คนกลายเป็นมนุษย์ได้อย่างสมบูรณ์ และคุณธรรมจริยธรรมจะเกิดไม่ได้หากบุคคลรับรู้แล้วไม่นำสู่การปฏิบัติ

ข้อเสนอแนะและประโยชน์ของงานวิจัย

ผลการวิจัยครั้งนี้ ทำให้ทราบถึงความคิดเห็นเกี่ยวกับคุณธรรมจริยธรรม การนำหลักคุณธรรมจริยธรรมมาใช้เป็นพื้นฐานในการจัดกิจกรรมซึ่งเป็นโครงการทางสังคม การใช้เหตุผลเชิงจริยธรรม การรับรู้ของนักศึกษา มจร. เกี่ยวกับ

สังคมอยู่เย็นเป็นสุขร่วมกัน ซึ่งนักศึกษานั้นถือเป็นเยาวชนที่จะเติบโตขึ้นเป็นทรัพยากรบุคคลที่จะเป็นกำลังสำคัญของประเทศชาติต่อไป การส่งเสริมให้นักศึกษามีการเรียนรู้ที่จะใช้เหตุผลเชิงจริยธรรมเพิ่มมากขึ้น ย่อมส่งผลดีต่อการพัฒนาประเทศก่อให้เกิดพลังสังคมที่นำสู่การสร้างสังคมแห่งความสุข นอกจากนี้ จากข้อค้นพบเกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่างการใช้อุบายเชิงจริยธรรมและการรับรู้เกี่ยวกับสังคมอยู่เย็นเป็นสุขร่วมกันดังกล่าวมานั้น เป็นข้อที่สนับสนุนว่าสถาบันการศึกษาต่างๆ โดยเฉพาะ มจร. ควรที่จะเน้นจัดกระบวนการเรียนการสอนที่สอดแทรกการใช้เหตุผลเชิงจริยธรรมเพิ่มให้มากขึ้น เพื่อที่จะช่วยให้สามารถพัฒนาคุณภาพในการเรียนรู้ของผู้เรียนเพิ่มพลังสร้างสรรค์สังคมสู่สังคมอยู่เย็นเป็นสุขร่วมกัน

บรรณานุกรม

- ดวงเดือน พันธุมนาวิน และ เพ็ญแข ประจัน
ปัจฉิม. 2520. จริยธรรมของเยาวชน
ไทย รายงานการวิจัย ฉบับที่ 21.
กรุงเทพฯ: สถาบันการวิจัยพฤติกรรม
ศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
ประภาศรี ศรีห่อไฟ. 2540. **พื้นฐานการศึกษา
ทางศาสนาและจริยธรรม**. พิมพ์ครั้งที่
2. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์
มหาวิทยาลัย.
ไพฑูริย์ สีนลาร์ตัน. 2542. **ความรู้คู่คุณธรรม**.
พิมพ์ครั้งที่ 2 กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
Barameechai, Juthamas. 2007. The Green
and Happiness Index. International
Conference On "Happiness and

Public Policy" United Nations Conference Center (UNCC) Bangkok, Thailand (18-19 July 2007): Office of the National Social and Economic Development Board.

Kohlberg, L. 1976. **"Moral Stage and Moralization The Cognitive Development Approach in Lihona. Moral Development and Behavior : Theory Research and Social Issues.** New York: Rinehart and Winston.

Ralph, E.Kenyon. 2007. **"Stages of Moral Development"**. <http://www.xenodoxy.org/ex/lists/moraldev.html>.

Tanomsup, Saralthorn. 2007. **The 10th National Economic and Social Development Plan's Feedbacks.** <http://www.itd.or.th/th/node/308>.

Wagner, Kendra Van. 2005. **" Kohlberg's Theory of Moral Development: Stages of Moral Development"**. <http://psychology.about.com/od/developmentalpsychology/a/kohlberg.htm>.